

img1

LIETUVOS AUKŠČIAUSIASIS TEISMAS

NUTARTIS LIETUVOS RESPUBLIKOS VARDU

2022 m. balandžio 28 d.
Vilnius

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegija, susidedanti iš teisėjų Godos Ambrasaitės-Balynienės, Antano Simišio (kolegijos pirmininkas) ir Donato Šerno (pranešėjas),

teismo posėdyje kasacine rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo civilinę bylą pagal **suinteresuoto asmens J. N. (J. N.)** kasacinį skundą dėl Vilniaus apygardos teismo 2021 m. birželio 17 d. nutarties peržiūrėjimo civilinėje byloje pagal antstolio Donato Kisieliaus pareiškimą dėl įpareigojimo nevykdymo; suinteresuoti asmenys L. T., J. N., antstolis Donatas Kisielius.

Teisėjų kolegija

nustatė:

I. Ginčo esmė

1. Kasacinėje byloje sprendžiama dėl teisės normų, reglamentuojančių, kasacinio proceso nutraukimą, aiškinimo ir taikymo.
2. Antstolis prašė teismo leisti suinteresuotam asmeniui L. T. (toliau – ir **išieškotojas**) nugriauti skolininko pastatytą I grupės nesudėtingą statinį, esantį (duomenys neskelbtini), ir sutvarkyti statybvieta, patirtų išlaidų atlyginimą **išieškoti iš skolininko J. N.**
3. Antstolis nurodė, kad 2021 m. balandžio 6 d. sprendimu, įpareigojančių skolininką atlikti arba nutraukti tam tikrus veiksmus, neįvykdymo aktu Nr. S-21-174-8523 (toliau – ir aktas) nustatė, jog suinteresuotas asmuo J. N. (toliau – ir suinteresuotas asmuo, skolininkas) neįvykdė Vilniaus miesto apylinkės teismo 2017 m. gegužės 23 d. sprendimu civilinėje byloje [Nr. e2-1734-905/2017](#) nustatyto įpareigojimo ne vėliau kaip per vienerius metus nuo šio teismo sprendimo įsiteisėjimo dienos teisės aktų nustatyta tvarka parengti projektinę dokumentaciją ir gauti statybą leidžiančius dokumentus, reikalingus I grupės nesudėtingo statinio, esančio (duomenys neskelbtini) statybai įteisinti, perdavė vykdomąją bylą Nr. 0174/19/02823 teismui, kad šis sprendžiamą klausimą dėl Vilniaus miesto apylinkės teismo 2017 m. gegužės 23 d. sprendime civilinėje byloje [Nr. e2-1734-905/2017](#) nurodytų pasekmių taikymo, t. y. leistų L. T. nugriauti J. N. pastatytą I grupės nesudėtingą statinį (duomenys neskelbtini) ir sutvarkyti statybvieta, patirtų išlaidų atlyginimą **išieškoti iš J. N.**

II. Pirmosios ir apeliacinės instancijos teismų procesinių sprendimų esmė

4. Vilniaus miesto apylinkės teismas 2021 m. balandžio 15 d. nutartimi antstolio pareiškimą tenkino – leido L. T. nugriauti J. N. pastatytą I grupės nesudėtingą statinį (duomenys neskelbtini) ir sutvarkyti statybvieta, patirtų išlaidų atlyginimą **išieškoti iš J. N.**
5. Teismas nurodė, kad Vilniaus miesto apylinkės teismas 2017 m. gegužės 23 d. sprendimu pripažino savavališka statybą J. N. statomą (pastatytą) I grupės nesudėtingą statinį žemės sklype (duomenys neskelbtini) įpareigojo J. N. ne vėliau kaip per vienerius metus nuo šio teismo sprendimo įsiteisėjimo dienos teisės aktų nustatyta tvarka parengti projektinę dokumentaciją ir gauti statybą leidžiančius dokumentus, reikalingus I grupės nesudėtingo statinio (duomenys neskelbtini) statybai įteisinti; teismas nurodė, kad jei J. N. per teismo nustatytą terminą neįvykdys įpareigojimo parengti projektinę dokumentaciją ir gauti statybą leidžiančius dokumentus, jis įpareigojamas ne vėliau kaip per tris mėnesius nuo nurodyto vienerių metų termino pabaigos nugriauti savavališkai pastatytą statinį (duomenys neskelbtini) bei sutvarkyti statybvieta; J. N. nustatytu laiku neatlikus nurodytų veiksmų, leidžiamą L. T. nugriauti J. N. pastatytą I grupės nesudėtingą statinį (duomenys neskelbtini) ir sutvarkyti statybvieta, patirtų išlaidų atlyginimą **išieškoti iš atsakovo J. N.** Byloje duomenų apie tai, kad atsakovas būtų įvykdęs Vilniaus miesto apylinkės teismo 2017 m. gegužės 23 d. sprendimą, nėra.
6. Atsakovas per teismo sprendime nustatytus terminus neįvykdė Vilniaus miesto apylinkės teismo 2017 m. gegužės 23 d. sprendimu nustatyto įpareigojimo įteisinti savavališkai pastatytą statinį (duomenys neskelbtini) arba jį nugriauti bei sutvarkyti statybvieta. Taigi yra teisinis pagrindas taikyti sprendimo neįvykdymo pasekmes, t. y. leisti L. T. nugriauti J. N. pastatytą I grupės nesudėtingą statinį (duomenys neskelbtini) ir sutvarkyti statybvieta, patirtų išlaidų atlyginimą **išieškoti iš J. N.** (Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso (toliau – ir [CPK](#)) 771 straipsnio 2 dalis).
7. Vilniaus apygardos teismas, išnagrinėjęs bylą pagal suinteresuoto asmens J. N. atskirąjį skundą, 2021 m. birželio 17 d. nutartimi paliko nepakeistą Vilniaus miesto apylinkės teismo 2021 m. balandžio 15 d. nutartį.
8. Teismas nurodė, kad antstolio 2019 m. gruodžio 12 d. patvarkymu Nr. S-19-174-20070 buvo priimtas vykdyti Vilniaus miesto apylinkės teismo 2019 m. rugsėjo 25 d. išduotas vykdomasis raštas [Nr. e2-1734-905/2017](#), kuriuo: 1) skolininkas įpareigotas ne vėliau kaip per vienerius metus nuo šio teismo sprendimo įsiteisėjimo dienos teisės aktų nustatyta tvarka parengti projektinę dokumentaciją ir gauti statybą leidžiančius dokumentus, reikalingus I grupės nesudėtingo statinio, esančio (duomenys neskelbtini) statybai įteisinti; 2) jei skolininkas per teismo nustatytą terminą neįvykdys įpareigojimo parengti projektinę dokumentaciją ir gauti statybą leidžiančius dokumentus, jis įpareigotas ne vėliau kaip per tris mėnesius nuo nurodyto vienerių metų termino pabaigos nugriauti savavališkai pastatytą statinį, esantį (duomenys neskelbtini) bei sutvarkyti statybvieta; 3) skolininkui nustatytu laiku neatlikus nurodytų veiksmų, leista **išieškotojui** nugriauti skolininko pastatytą I grupės nesudėtingą statinį, esantį (duomenys neskelbtini) ir sutvarkyti statybvieta, patirtų išlaidų atlyginimą **išieškoti iš skolininko**. Antstolis surašė aktą, kuriuo nustatė, kad skolininkas neįvykdė Vilniaus miesto apylinkės teismo 2017 m. gegužės 23 d. sprendimo civilinėje byloje [Nr. e2-1734-905/2017](#), todėl prašė teismo taikyti jame nurodytas neįvykdymo pasekmes.
9. Pagal [CPK 593 straipsnio](#) 3 dalį šiame straipsnyje nurodyti pareiškimai nagrinėjami rašytinio proceso tvarka nepranešus suinteresuotiems

asmenims, išskyrus atvejus, kai teismas pripažįsta, kad žodinis nagrinėjimas būtinas. Pagal bendrąją tvarką pareikšimai dėl leidimo įeiti į skolininko būstą ([CPK 615 straipsnis](#)), dėl vykdomosios bylos nutraukimo, kai sudaroma taikos sutartis ([CPK 595 straipsnis](#)), dėl atsakomybės už perduoto saugoti turto praradimą ([CPK 619 straipsnis](#)), dėl baudų skyrimo [CPK VI](#) dalyje nustatytais atvejais, taip pat kitais klausimais, kylančiais iš vykdymo proceso, nagrinėjami rašytinio proceso tvarka nepranešus suinteresuotiems asmenims. Taigi pirmosios instancijos teismas neturėjo pareigos informuoti skolininką apie priimtą antstolio pareikšimą dėl sprendimų, įpareigojančių skolininką atlikti arba nutraukti tam tikrus veiksmus, nustatant terminą atsiliepimui į jį pateikti. Kita vertus, skolininko teisė būti išklaušytam įgyvendinta paduodant atskirąjį skundą, kuriame išdėstyti jo nesutikimo tiek su pirmosios instancijos teismo skundžiama nutartimi, tiek ir su aktu argumentai.

10. Akto perdavimas pirmosios instancijos teismui neapribojo skolininko teisės teikti skundą dėl antstolio veiksmų. Tačiau skolininkas nepateikė įrodymų, iš kurių būtų galima spręsti apie jo ketinimus teikti skundą dėl antstolio veiksmų per 20 dienų nuo tos dienos, kurią skundą paduodantis asmuo sužinojo arba turėjo sužinoti apie skundžiamo veiksmo atlikimą ar šių ketinimų faktinį įvykdymą. Taigi, šiuo atveju antstolio pareikšimo dėl sprendimų, įpareigojančių skolininką atlikti arba nutraukti tam tikrus veiksmus, neįvykdymo išnagrinėjimas, rašytinio proceso tvarka nepranešus skolininkui, nepanaikino galimybes skolininkui savo nesutikimo su aktu argumentus išdėstyti skunde dėl antstolio veiksmų.
11. Vilniaus miesto apylinkės teismo 2017 m. gegužės 23 d. sprendimu civilinėje byloje [Nr. e2-1734-905/2017](#) pripažinta skolininko teisė statyti I grupės nesudėtingą statinį (duomenys neskelbtini) pagal UAB „Geri projektai“ parengtą projektą be žemės sklypo bendraturčio sutikimo savaime nesudaro pagrindo konstatuoti, kad Vilniaus miesto apylinkės teismo 2017 m. gegužės 23 d. sprendimas civilinėje byloje [Nr. e2-1734-905/2017](#) yra tinkamai įvykdytas. Vilniaus apygardos teismo 2018 m. birželio 14 d. nutartyje civilinėje byloje [Nr. e2A-687-590/2018](#), kuria buvo paliktas nepakeistas Vilniaus miesto apylinkės teismo 2017 m. gegužės 23 d. sprendimas civilinėje byloje [Nr. e2-1734-905/2017](#), nurodyta, kad, sprendamas neteisėtos statybos padarinių pašalinimo klausimą, pirmosios instancijos teismas sprendime teisingai taikė 2017 m. sausio 1 d. įsigaliojusio Lietuvos Respublikos teritorijų planavimo ir statybos valstybinės priežiūros įstatymo 14 straipsnio 9 dalies 1 punktą įpareigodamas atsakovą (skolininką) teisės aktų nustatyta tvarka parengti projektinę dokumentaciją ir gauti statybą leidžiančius dokumentus. Skundo argumentai, kad atsakovas (skolininkas) dar neįsiteisėjęs teismo sprendimui jau turi visus statybą leidžiančius dokumentus, nepaneigia sprendime nurodytų įpareigojimų atsakovui teisėtumo.
12. Vilniaus apygardos teismas 2020 m. gruodžio 3 d. nutartyje civilinėje byloje [Nr. e2S-1802-640/2020](#) pažymėjo, jog, remiantis Vilniaus miesto apylinkės teismo 2017 m. gegužės 23 d. sprendime civilinėje byloje [Nr. e2-1734-905/2017](#) ir Vilniaus apygardos teismo 2018 m. birželio 14 d. nutartyje civilinėje byloje [Nr. e2A-687-590/2018](#) pateiktais išaiškinimais, skolininkas, siekdamas pašalinti savavališkos statybos padarinius, privalėjo sumokėti įmoką už savavališkos statybos įteisinimą. Ši įmoka, priešingai nei teigia skolininkas, nelaikytina bauda. Kadangi byloje nėra duomenų, jog skolininkas, turėdamas, kaip nurodo, parengtą projektinę dokumentaciją, savo lėšomis per nustatytą terminą sumokėjo įmoką už savavališkos statybos įteisinimą ir gavo statybą leidžiantį dokumentą, šalinantį savavališkos statybos padarinius, tai nėra pagrindo pripažinti, kad Vilniaus miesto apylinkės teismo 2017 m. gegužės 23 d. sprendimas civilinėje byloje [Nr. e2-1734-905/2017](#) yra įvykdytas.
13. Kadangi skolininkas pagal Vilniaus miesto apylinkės teismo 2017 m. gegužės 23 d. sprendimą civilinėje byloje [Nr. e2-1734-905/2017](#) pareigos įteisinti savavališką statybą ir tokiu būdu pašalinti savavališkos statybos padarinius per vienerius metus nuo šio teismo sprendimo įsiteisėjimo dienos neįvykdė, tai jam pagrįstai taikytos tokio neįvykdymo pasekmės ([CPK 273](#) straipsnio 1 dalis, 771 straipsnio 2 dalis).

III. Kasacinio skundo ir atsiliepimų į jį teisiniai argumentai

14. Kasaciniu skundu suinteresuotas asmuo J. N. prašo panaikinti bylą nagrinėjusių teismų nutartis bei priimti naują sprendimą – netenkinti antstolio prašymo leisti suinteresuotam asmeniui L. T. nugriauti skolininko pastatytą I grupės nesudėtingą statinį (duomenys neskelbtini) ir sutvarkyti statybą, patirtų dėl to išlaidų atlyginimą išieškoti iš skolininko. Kasacinis skundas grindžiamas šiais argumentais:
 - 14.1. Skolininkas visą laiką laikėsi pozicijos, kad teismui pripažinus, jog statybos leidimo atitikmuo – žemės sklypo bendraturčio sutikimas statybai galutinai užbaigti nereikalingas, skolininkas, turėdamas statinio projektą, atitiko visus teismo sprendimo rezoliucinėje dalyje nurodytus reikalavimus. Nei išieškotojas, nei antstolis taip pat neteigia, kad skolininkas privalėtų gauti projektą ir (ar) statybą leidžiantį dokumentą. Tačiau, antstolio nuomone, skolininkas turi atlikti ir teismo sprendimo rezoliucinėje dalyje nenurodytus veiksmus – sumokėti įmoką. Tokią antstolio poziciją palaikė ir teismai, remdamiesi Teritorijų planavimo ir statybos valstybinės priežiūros įstatymo 14 straipsniu. Vilniaus apygardos teismas 2020 m. gruodžio 3 d. nutartyje civilinėje byloje [Nr. e2S-1802-640/2020](#) klaidingai apibendrinio Vilniaus miesto apylinkės teismo 2017 m. gegužės 23 d. sprendimo ir jį apeliacine tvarka peržiūrėjusio Vilniaus apygardos teismo 2018 m. birželio 14 d. nutartyje nurodytus motyvus. Pastarieji du teismai citavo Teritorijų planavimo ir statybos valstybinės priežiūros įstatymo 14 straipsnio 9 dalies 1 punktą ir nurodė, kad atsakovas privalo teisės aktų nustatyta tvarka parengti projektinę dokumentaciją ir gauti statybą leidžiančius dokumentus, tačiau nė vienas šių teismų nenurodė, jog atsakovas privalo sumokėti įmoką.
 - 14.2. Teritorijų planavimo ir statybos valstybinės priežiūros įstatymo 14 straipsnio 9 dalies 1 punkte nustatyta teisė asmeniui parengti projektinę dokumentaciją ir, sumokėjus Lietuvos Respublikos statybos įstatymo 1 priede nustatytą įmoką už savavališkos statybos įteisinimą, gauti statybą leidžiantį dokumentą, šalinantį savavališkos statybos padarinius. Tai nėra savarankiški įpareigojimai, kurie galėtų būti teismo nustatomi pasirinktinai ar statytojo vykdomi pasirinktu eiliškumu, nes tai procedūra, kurios galutinis tikslas – gauti statybą leidžiantį dokumentą, kartu pašalinant savavališkos statybos padarinius – statybos neteisėtumą (Statybos įstatymo 2 straipsnio 61 dalis). Tiek statinio projekto parengimas, tiek įmokos sumokėjimas Teritorijų planavimo ir statybos valstybinės priežiūros įstatymo 14 straipsnio 9 dalies 1 punkte ir kituose teisės aktuose yra įtvirtinti kaip prielaidos pasiekti galutinį įteisinimo procedūros tikslą – gauti statybą leidžiantį dokumentą, kai jis pagal įstatymą konkrečiu atveju privalomas. Teismai neįsigilino į įmokos už savavališkos statybos įteisinimą ypatumą – ji nėra savarankiška pareiga, bet teisės gauti statybą leidžiantį dokumentą sąlyga (prielaida). Įmoką statytojas privalo mokėti vien tik tais atvejais, kai savavališkai statybai įteisinti būtina gauti statybą leidžiantį dokumentą. Tais atvejais, kai statybą leidžiantis dokumentas reikalingas, tai sąlygos jį gauti – sumokėti įmoką – neįvykdymo vienintelė pasekmė būtų statybą leidžiančio dokumento išdavimo procedūros sustabdymas. Tokiu atveju per nustatytą terminą negavus statybą leidžiančio dokumento, šalinant savavališkos statybos padarinius statinius galėtų būti nugriautas ne dėl įmokos nesumokėjimo, kaip savarankiškos pareigos neįvykdymo, bet dėl reikalaujamo statybą leidžiančio dokumento negavimo fakto, užkertančio kelią įteisinti savavališką statybą. Iš Vilniaus miesto apylinkės teismo 2017 m. gegužės 23 d. sprendimo matyti, kad šiuo sprendimu atsakovas buvo atleistas nuo pareigos gauti statybą leidžiantį dokumentą – ieškovo sutikimą. Nuo 2017 m. sausio 1 d. sklypo bendraturčio sutikimas nebepriskiriamas prie statybą leidžiančių dokumentų, todėl net neegzistuoja joks statybą leidžiantis dokumentas, kurį J. N. po Vilniaus miesto apylinkės teismo 2017 m. gegužės 23 d. sprendimo civilinėje byloje [Nr. e2-1734-905/2017](#) įsiteisėjimo privalėtų įstatymo nustatyta tvarka gauti statinio statybai įteisinti. Taigi J. N. nereikia gauti statybą leidžiančio dokumento, todėl jam nereikia mokėti ir įmokos. Tai reiškia, kad Vilniaus miesto apylinkės teismo 2017 m. gegužės 23 d. sprendimo neįmanoma įvykdyti pažodžiui, t. y. gaunant statybą leidžiantį dokumentą, kuris faktiškai neegzistuoja.
 - 14.3. Įstatymų leidėjas įmoką reglamentavusiose įstatymų normose, galiojusiose iki 2017 m. sausio 1 d., pabrėžė, kad įmoka už savavališkos statybos įteisinimą nemokama Statybos įstatymo 23 straipsnio 1 dalies 5 punkte nurodyto statybą leidžiančio dokumento gavimo atveju, t. y. kai statytojui privaloma gauti žemės sklypo ar gretinų žemės sklypų savininkų ar valdytojų sutikimus (Statybos įstatymo 28 straipsnio 4 dalis, Teritorijų planavimo ir statybos valstybinės priežiūros įstatymo 14 straipsnio 4 ir 7 dalys). Iš įstatymų

leidžiančių parengiamųjų dokumentų matyti, kad įstatymų leidėjas ketino išlaikyti tokį patį reglamentavimą ir po 2017 m. sausio 1 d., tačiau pagal rengtą Statybos įstatymo pakeitimo įstatymo projektą sklypų bendraturčių rašytiniai sutikimai nebepaprastai prireikė statybą leidžiančių dokumentų, todėl tapo nebeaktuali ir nuostata, atleidžianti statytoją nuo įmokos mokėjimo (Lietuvos Respublikos Seimo Aplinkos apsaugos komiteto 2016 m. birželio 22 d. posėdžio protokolas Nr. 107-P-20 4, 5 punktai). Kadangi nuo 2017 m. sausio 1 d. žemės sklypo bendraturčio sutikimai nebėra priskiriami prie statybą leidžiančių dokumentų (jų sąrašas nurodytas Statybos įstatymo redakcijos, galiojančios nuo 2017 m. sausio 1 d., 27 straipsnio 1 dalyje), tai vien tokio sutikimo nebuvimas nelemia statybos kvalifikavimo kaip savavališkos (Statybos įstatymo redakcijos, galiojančios nuo 2017 m. sausio 1 d., 2 straipsnio 46 dalis), atitinkamai negalimas reikalavimas statytojui sumokėti įmoką, kaip sąlyga įteisinti savavališką statybą. Taigi žemės sklypo bendraturčio sutikimai nei iki 2017 m. sausio 1 d., nei po šios datos pagal Statybos įstatymo bei Teritorijų planavimo ir statybos valstybinės priežiūros įstatymo nuostatas nebuvo ir nėra priskiriami prie statybą leidžiančių dokumentų, kurių neturint pastatytą statinį vėliau reikėtų įteisinti sumokant įmoką.

- 14.4. Antstoliui kreipusis dėl Vilniaus miesto apylinkės teismo 2017 m. gegužės 23 d. sprendimo civilinėje byloje [Nr. e2-1734-905/2017](#) vykdymo tvarkos išaiškinimo Vilniaus miesto apylinkės teismas 2020 m. liepos 23 d. nutartyje pažymėjo, kad išduotame vykdomajame rašte nustatyti išsamūs įpareigojimai atsakovui, t. y. teisės aktų nustatyta tvarka parengti projektinę dokumentaciją ir gauti statybą leidžiančius dokumentus, reikalingus I grupės nesudėtingo statinio statybai įteisinti. Taigi teismas pabrėžė sprendimo rezoliucinėje dalyje nustatytų įpareigojimų apibrėžtumą ir baigtumą, t. y. jokie išvestiniai įpareigojimai vykdant teismo sprendimą nėra keliami. Dėl to apeliacinės instancijos teismas, konstatavęs, kad skolininkui nepakanka atitikti teismo sprendimo rezoliucinėje dalyje nurodytų reikalavimų, bet buvo būtina sumokėti įmoką už savavališkos statybos įteisinimą, pažeidė ne tik materialiosios teisės normas, reglamentuojančias įmoką, bet ir proceso teisės normas, išplėsdamas bei modifikuodamas įsiteisėjusio teismo sprendimo ir vykdomojo rašto turinį. Antstolis reikalavo vykdyti ne vykdomąjį dokumentą, bet klaidingą Vilniaus miesto apylinkės teismo 2017 m. gegužės 23 d. sprendimo civilinėje byloje [Nr. e2-1734-905/2017](#) interpretaciją, o teismai, pažeisdami [CPK 586 straipsnio](#) ir 648 straipsnio 1 dalies 4 punkto nuostatas, tokiems antstolio veiksams pritarė. Tai, kad Vilniaus apygardos teismas 2020 m. gruodžio 3 d. nutartyje, sprendžiamas viena iš vykdomo proceso kilusių klausimų civilinėje byloje Nr. e2S-1802-640/2020, klaidingai nurodė, jog Vilniaus miesto apylinkės teismo 2017 m. gegužės 23 d. sprendimu ir jį peržiūrėjusio apeliacinės instancijos teismo nutartimi atsakovas įpareigotas sumokėti įmoką, nesudaro pagrindo išeiti už vykdomojo rašto ribų, pažeidžiant imperatyvią [CPK 586 straipsnio](#) nuostata.
- 14.5. [CPK 771 straipsnio](#) 2 dalyje nustatytas reguliavimas reiškia, kad turi būti atliekama teisminė sprendimo neįvykdymo aplinkybių (priežasčių) patikra (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2019 m. lapkričio 4 d. nutartis civilinėje byloje [Nr. 3K-3-315-684/2019](#)). Skolininkas vykdomo procese visą laiką tvirtino, kad jis jau įvykdė įstatymo reikalavimus, reikiamus statinui įteisinti, todėl teismas, prieš leisdamas taikyti sprendimo neįvykdymo pasekmes, turėjo patikrinti, ar Vilniaus miesto apylinkės teismo 2017 m. gegužės 23 d. teismo sprendimą pagal teisės normų reikalavimus objektyviai įmanoma įvykdyti pažodžiui.
- 14.6. Tuo atveju, kai įmoka turėjo būti, bet nebuvo sumokėta, tačiau statybą leidžiantis dokumentas buvo išduotas, įstatyme nustatyta pasekmė yra ne įteisinamo statinio nugriovimas, bet įmokos išieškojimas (Teritorijų planavimo ir statybos valstybinės priežiūros įstatymo 10 straipsnio 7 dalies 2 punktas). Net jei būtų pagrindas aiškinti, kad įmokos sumokėjimas nagrinėjamu atveju privalomas, vien tik jos nesumokėjimas, kai statinio egzistavimas nepažeidžia nei įstatymo reikalavimų, nei asmens teisių, statinio nugriovimas dėl šios priežasties neatitinka pamatinių protinio, proporcingumo ir nuosavybės apsaugos principų. Vilniaus miesto apylinkės teismo 2017 m. gegužės 23 d. sprendimu civilinėje byloje [Nr. e2-1734-905/2017](#) pripažinus, kad sklypo bendraturčio sutikimas, kaip statybą leidžiantis dokumentas, nereikalingas, o skolininkas turi parengtą statinio projektą, savavališkos statybos padarinių – statybą reglamentuojančių teisės aktų pažeidimų nebeliko, todėl faktiškai neliko ko šalinti, t. y. neliko ir pagrindo laikyti teismo sprendimą neįvykdytu.
- 14.7. Dėl vykdomo proceso reglamentavimo ypatumų antstolio prašymas leisti išieškotojo iniciatyva nugriauti statinį Vilniaus miesto apylinkės teisme 2021 m. balandžio 15 d. nutartimi išnagrinėtas nepranešus apie prašymą skolininkui. Teismas pripažino, kad Vilniaus miesto apylinkės teismo 2017 m. gegužės 23 d. sprendimo J. N. neįvykdė, nors to iš esmės nemotyavo – nenurodė, ko konkrečiai skolininkas neįvykdė. Skolininkas turėjo galimybę pateikti savo argumentus tik apeliacinės instancijos teisme, tačiau šis teismas neįsigilino į aktualių vykdomo proceso klausimų teisinį reglamentavimą, bet papildė pirmosios instancijos teismo išvadą vienu nauju argumentu, motyvuojančiu tariamą teismo sprendimo neįvykdymą (skolininkas nesumokėjo įmokos).
15. Suinteresuotas asmuo L. T. atsiliepimu į kasacinį skundą prašo kasacinį skundą atmesti ir palikti galioti bylą nagrinėjusių teismų nutartis, priteisti jam bylinėjimosi išlaidų, patirtų kasaciniame teisme, atlyginimą. Atsiliepime nurodomi šie argumentai:
- 15.1. Skolininkas neteisingai aiškina Teritorijų planavimo ir statybos valstybinės priežiūros įstatymo 14 straipsnio 9 dalies 1 punktą, kuriame įteisinta įmoka už savavališką statybą. Skolininko nuomone, įmoka yra ne už savavališkos statybos įteisinimą, o už statybą leidžiančio dokumento išdavimą. Tačiau toks aiškinimas prieštarauja įstatymų leidėjo ketinimams ir teismų formuojamai praktikai. Įmokos sumokėjimo už savavališkos statybos įteisinimą tikslas yra atgrąžinti asmenis nuo savavališkos statybos, jiems taikant poveikio priemonę – prievolę sumokėti įmoką (mokestį) už savavališkos statybos įteisinimą.
- 15.2. Nepriklausomai nuo to, ar yra prievolė gauti statybą leidžiantį dokumentą, nepanaikinas Vilniaus miesto apylinkės teismo 2017 m. gegužės 23 d. sprendime nurodytas įpareigojimų skolininkui teisėtumas dėl savavališkos statybos padarinių pašalinimo bei kitokio pobūdžio civilinių pasekmių. Taigi, aplinkybė, kad skolininkui (ne)buvo taikoma prievolė gauti statybą leidžiantį dokumentą, neatleidžia jo nuo pareigos sumokėti įstatymu nustatytą dydžio įmoką už savavališkos statybos įteisinimą. Savavališkos statybos įteisinimas yra vienas iš būdų pašalinti savavališkos statybos padarinius, to ir turėjo siekti skolininkas pagal Vilniaus miesto apylinkės teismo 2017 m. gegužės 23 d. sprendimą.
- 15.3. Teismas įpareigojo skolininką ne šiaip parengti projektinę dokumentaciją ir gauti statybą leidžiančius dokumentus, bet visa tai atlikti teisės aktų nustatyta tvarka, kad būtų pasiektas teismo sprendimu nustatytas pagrindinis tikslas įteisinti statybas, kurios tuo pačiu teismo sprendimu buvo pripažintos savavališkomis. Aplinkybė, kad teismas nedetalizavo visos sekos veiksmų, kuriuos reikėjo atlikti tam, kad būtų galima įteisinti savavališkas statybas, nepaneigia fakto, kad teismas sprendimu įpareigojo skolininką teisės aktų nustatyta tvarka įteisinti savavališkas statybas. Savavališkos statybos gali būti įteisintos tik atlikus veiksmus, nurodytus Teritorijų planavimo ir statybos valstybinės priežiūros įstatymo 14 straipsnio 9 dalies 1 punkte, ir sumokėjus Statybos įstatymo 1 priede nustatytą dydžio įmoką už savavališkos statybos įteisinimą.
- 15.4. Šios bylos nagrinėjimo dalykas yra antstolio veiksmų teisėtumas, o ne įmokos, šalinančios statybų neteisėtumą, sumokėjimas ir taikymas, vykdomojo rašto išdavimo teisėtumo įvertinimas ar įsiteisėjusių teismo sprendimų vykdymas. Turi būti vertinama, ar antstolis, surašydamas 2021 m. balandžio 6 d. sprendimą, įpareigojančių skolininką atlikti arba nutraukti tam tikrus veiksmus, neįvykdymo aktą Nr. S-21-174, tinkamai vykdė jam įstatymu nustatytas pareigas, ar neperžengė jam suteiktų ribų.
- 15.5. Vilniaus miesto apylinkės teismo 2017 m. gegužės 23 d. sprendimas civilinėje byloje Nr. e2-1734-905/2015 nepanaikintas ir yra privalomas vykdyti, kaip ir Vilniaus apygardos teismo 2018 m. birželio 14 d. nutartis. Šiais teismų procesiniais sprendimais buvo nuspręsta pripažinti savavališką statybą skolininko statinį. Šis teismo sprendimas turėjo būti įvykdytas iki 2019 m. rugsėjo 14 d. Skolininkui neįvykdytus Vilniaus miesto apylinkės teismo 2017 m. gegužės 23 d. sprendimu nurodytų įpareigojimų, antstolis, surašęs sprendimų vykdymo instrukcijoje nustatytos formos aktą ir perdavęs jį vykdomo vietos teismui, veikė tik pagal jam suteiktus įgalinimus ir savo kompetencijos ribas.
- 15.6. Įstatymų leidėjas suteikė galimybę savavališkos statybos padarinius šalinti ne tik nugriauvant statinius, bet ir krepiantis dėl statybą

leidžiančio dokumento išdavimo, įteisinant statybos darbus (Teritorijų planavimo ir statybos valstybinės priežiūros įstatymo 14 straipsnio 5 dalis). Vilniaus miesto apylinkės teismo 2017 m. gegužės 23 d. sprendimu ir Vilniaus apygardos teismo 2018 m. birželio 14 d. nutartimi buvo konstatuota, kad skolininko I grupės nesudėtingo statinio statybos vykdytos savavališkai, ir proporcingumo principo pagrindu nustatyti skolininkui įpareigojimai, kuriuos jis turėjo įvykdyti per vienerių metų laikotarpį, kad pašalintų statybų neteisėtumą. Pastato griovimas nepažeidė skolininko nuosavybės teisės, nes jis turėjo pareigą pasirūpinti tinkamu savavališkos statybos įteisinimu, o to nepadaręs prisiimti visas iš šių veiksmų kylančias neigiamas pasekmes, t. y. savavališkai pastatyto statinio nugriovimą, kuris įvyko tik po daugiau nei dvejų metų nuo Vilniaus miesto apylinkės teismo 2020 m. spalio 13 d. nutarties civilinėje byloje [Nr. e2YT-29659-918/2020](#) įsiteisėjimo. Statinio griovimas buvo nurodytas Vilniaus miesto apylinkės teismo 2017 m. gegužės 23 d. sprendime.

16. Antstolis atsilepimu į kasacinį skundą prašo kasacinio skundo netenkinti. Atsilepime nurodomi šie argumentai:

16.1. Teismas, išspręsdamas ginčą iš esmės ir priimdamas sprendimą, gali tame pačiame sprendime nurodyti sprendimo neįvykdymo padarinius – tuos veiksmus, kuriuos turi atlikti skolininkas, o jei neatlieka, leisti juos atlikti išieškotojui. Kai neįvykdomas toks sprendimas, teismas, gavęs antstolio surašytą aktą, priima nutartį taikyti sprendime nurodytus padarinius ([CPK 771 straipsnio](#) 2 dalis) (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2013 m. spalio 25 d. nutartis civilinėje byloje [Nr. 3K-3-520/2013](#)). Antstolis, atsižvelgdamas į tai, kad skolininkas neįvykdė Vilniaus miesto 2017 m. gegužės 23 d. sprendimu nustatyto įpareigojimo ir teismo sprendime bei jo pagrindu išduotame ir antstoliui vykdyti pateiktame vykdomajame dokumente yra nurodytos teismo sprendimo neįvykdymo pasekmės, 2021 m. balandžio 26 d. surašė Sprendimų, įpareigojančių skolininką atlikti arba nutraukti tam tikrus veiksmus, neįvykdymo aktą, reg. Nr. S-21-174-8523, ir šį aktą perdavė nagrinėti teismui ([CPK](#) 273, 771 straipsniai).

16.2. Vykdomo procesas visų pirma yra skirtas teisėtiems išieškotojo interesams užtikrinti ir įgyvendinti. Išieškotojas sutiko savo lėšomis įvykdyti vykdomuoju dokumentu skolininkui nustatytą pareigą, išieškoti iš jo patirtų išlaidų atlyginimą. Nesant duomenų, kad skolininkas asmeniškai bei savo lėšomis būtų nugriovęs savavališkai pastatytą I grupės nesudėtingą statinį (duomenys neskelbtini) ir sutvarkęs statybą, vadovaujantis 2021 m. birželio 17 d. įsiteisėjusia Vilniaus miesto apylinkės teismo 2021 m. balandžio 15 d. nutartimi civilinėje byloje [Nr. e2VP-14657-294/2021](#), antstolio 2021 m. birželio 25 d. patvarkymu buvo nustatyta vykdomajame dokumente nurodytų darbų atlikimo data, laikas ir tvarka. Skolininkas gavo šį antstolio patvarkymą, jo neskundė, tačiau 2021 m. liepos 16 d. pateikė antstoliui prašymą, šis buvo netenkintas ginčijamu antstolio patvarkymu.

16.3. Šioje byloje prejudiciniais faktais laikytinos Vilniaus miesto apylinkės teismo 2020 m. spalio 13 d. nutartimi civilinėje byloje Nr. e2YT-29659-918/2020, kuri palikta nepakeista Vilniaus apygardos teismo 2020 m. gruodžio 3 d. nutartimi, nustatytos aplinkybės, kad pareiškėjas per vienerius metus po to, kai 2018 m. birželio 14 d. įsiteisėjo Vilniaus miesto apylinkės teismo 2017 m. gegužės 23 d. sprendimas, jo neįvykdė.

16.4. 2021 m. liepos 22 d. buvo nugriautas (demontruotas) skolininko savavališkai pastatytas I grupės nesudėtingas statinys (duomenys neskelbtini) ir sutvarkyta statybą (Vilniaus miesto apylinkės teismo 2021 m. rugsėjo 6 d. nutartis civilinėje byloje [Nr. e2YT-26088-909/2021](#)).

Teisėjų kolegija

konstatuoja:

IV. Kasacinio teismo argumentai ir išaiškinimai

Dėl kasacinio proceso nutraukimo, kai išnyksta ginčo objektas

17. Nagrinėjamoje byloje nustatyta, kad Vilniaus miesto apylinkės teismo įsiteisėjusiu 2017 m. gegužės 23 d. sprendimu yra pripažinta savavališka statyba J. N. statomas (pastatytas) I grupės nesudėtingas statinys žemės sklype (duomenys neskelbtini), J. N. įpareigotas ne vėliau kaip per vienerius metus nuo šio teismo sprendimo įsiteisėjimo dienos teisės aktų nustatyta tvarka parengti projekcinę dokumentaciją ir gauti statybą leidžiančius dokumentus, reikalingus I grupės nesudėtingo statinio (duomenys neskelbtini) statybai įteisinti; jei atsakovas J. N. per teismo nustatytą terminą neįvykdys įpareigojimo parengti projekcinę dokumentaciją ir gauti statybą leidžiančius dokumentus, jis įpareigotas ne vėliau kaip per tris mėnesius nuo nurodyto vienerių metų termino pabaigos nugriauti savavališkai pastatytą statinį (duomenys neskelbtini) ir sutvarkyti statybą; J. N. nustatytu laiku neatlikus šių veiksmų, L. T. leista nugriauti minėtą statinį ir sutvarkyti statybą, patirtų išlaidų atlyginimą išieškoti iš atsakovo J. N..

18. 2021 m. balandžio 6 d. sprendimu, įpareigojančių skolininką atlikti arba nutraukti tam tikrus veiksmus, neįvykdymo aktu nustatęs, jog suinteresuotas asmuo J. N. neįvykdė Vilniaus miesto apylinkės teismo 2017 m. gegužės 23 d. sprendimu nustatyto įpareigojimo parengti projekcinę dokumentaciją ir gauti statybą leidžiančius dokumentus, reikalingus statinio statybai įteisinti, vadovaudamasis [CPK 771 straipsnio](#) 2 dalimi, antstolis perdavė vykdomąją bylą teismui, kad šis spręstų klausimą dėl Vilniaus miesto apylinkės teismo 2017 m. gegužės 23 d. sprendime nurodytų pasekmių taikymo, t. y. leistų L. T. nugriauti J. N. pastatytą statinį ir sutvarkyti statybą, patirtų išlaidų atlyginimą išieškoti iš J. N..

19. Taigi, nagrinėjamoje byloje buvo sprendžiamas klausimas dėl įsiteisėjusiu teismo sprendimu savavališka pripažintos statybos padarinių, nustatytų tuo pačiu sprendimu, pašalinimo, antstoliui nustačius, kad sprendimu nustatyto įpareigojimo parengti projekcinę dokumentaciją ir gauti statybą leidžiančius dokumentus, reikalingus statinio statybai įteisinti, skolininkas neįvykdė.

20. Pirmosios instancijos teismas 2021 m. balandžio 15 d. nutartimi leido taikyti sprendimo neįvykdymo pasekmes, t. y. leido išieškotojui nugriauti skolininko pastatytą statinį ir sutvarkyti statybą, patirtų išlaidų atlyginimą išieškoti iš atsakovo. Apeliacinės instancijos teismas šią nutartį paliko nepakeistą.

21. Kasaciniu skundu suinteresuotas asmuo (skolininkas) J. N. nesutinka su tokiomis teismų nutartimis, mano, kad leisti nugriauti pastatą nebuvo pagrindo, nes, jo nuomone, teismas leido vykdyti statybas be žemės sklypo bendraturčio sutikimo, o statybos leidimas tokiu atveju neišduodamas, todėl įmokos už savavališkos statybos įteisinimą jis neturėjo mokėti. Kasaciniu skundu suinteresuotas asmuo (skolininkas) prašo panaikinti bylą nagrinėjusių teismų nutartis ir priimti naują sprendimą – netenkinti antstolio prašymo leisti suinteresuotam asmeniui L. T. nugriauti skolininko pastatytą I grupės nesudėtingą statinį (duomenys neskelbtini) ir sutvarkyti statybą, patirtų išlaidų atlyginimą išieškoti iš skolininko.

22. Atsilepime į kasacinį skundą antstolis, be kita ko, nurodo, kad vadovaujantis teismų nustatytomis aplinkybėmis, jog Vilniaus miesto apylinkės teismo 2017 m. gegužės 23 d. sprendimo skolininkas neįvykdė, savavališkai pastatytas statinys (duomenys neskelbtini) 2021 m. liepos 22 d.

buvo nugriautas (demontuotas) ir sutvarkyta statybvietė. Su atsiliepimu į kasacinį skundą antstolis pateikė 2021 m. spalio 25 d. patvarkymą Nr. S-21-174-23407, kuriame yra užfiksuoti nurodyti faktai.

23. Taigi byloje esančiais duomenimis nustatyta, kad Vilniaus miesto apylinkės teismo 2017 m. gegužės 23 d. sprendimas dėl savavališkos statybos padarinių pašalinimo yra įvykdytas, t. y. skolininkui sprendime per teismo nustatytą terminą neįvykdžius įpareigojimo parengti projekcinę dokumentaciją ir gauti statybą leidžiančius dokumentus, statins jau yra nugriautas.
24. Kasacinis skundas nagrinėjamoje byloje buvo priimtas atsižvelgiant į tuo metu egzistavusią faktinę situaciją, kai byloje nebuvo duomenų apie statinio nugriovimą, tačiau šiuo metu faktinė situacija yra pasikeitusi ir jos pasikeitimas sukelia atitinkamas teises pasekmes.
25. Kasacinio teismo yra išaiškinta, kad teisės kreiptis į teismą, kaip konstitucinės asmens teisių ir laisvių garantijos, įtvirtintos Lietuvos Respublikos Konstitucijos 30 straipsnio 1 dalyje, [CPK 5](#) straipsnio 1 dalyje, turinys sietinas su kiekvieno suinteresuoto asmens teise įstatymų nustatyta tvarka kreiptis į teismą, kad būtų apginta pažeista ar ginčijama subjektyvinė materialioji teisė arba įstatymų saugomas interesas. Asmenų, kurių materialiosios subjektyvinės teisės ar įstatymų saugomi interesai pažeisti ar ginčijami, interesų gynimas – įstatyme įtvirtintas civilinio proceso tikslas ([CPK 2](#) straipsnio 1 dalis). Įgyvendinus teisę į teisminę gynybą pasiekiamas materialusis teisinis efektas, t. y. modifikuojamos (sukuriamos, panaikinamos, pakeičiamos) suinteresuoto asmens subjektyvinės teisės ar pareigos. Taigi, kreipimasis į teismą nėra savitiksli, tokiu kreipimusi yra siekiama apginti galimai pažeistas teises (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2021 m. spalio 27 d. nutartis civilinėje byloje [Nr. 3K-3-267-1075/2021](#), 19 punktas ir jame nurodyta ankstesnė kasacinio teismo praktika).
26. Teisės kreiptis į teismą prigimtis, tikslai bei civiliniame procese galiojantis dispozityvumo principas lemia, kad tiek teismo nagrinėjimo dalyko nustatymas, tiek ir procesinių teisių įgyvendinimas priklauso ginčo šalims. Tačiau teismo pareiga yra užtikrinti, kad būtų laikomasi procesinių nuostatų bei atsižvelgiama į teismų kompetencijos ribas. Tai lemia, jog, vertinant kasaciniame skunde keliamus teisės klausimus, taip pat būtina atsižvelgti į procesines bylos aplinkybes (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2021 m. spalio 27 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-267-1075/2021, 30 punktas).
27. Kasacinio teismo praktikoje taip pat pažymima, kad teismas, vykdydamas jam priskirtą konstitucinę teisingumo vykdymo funkciją, aiškina ir taiko teisę konkrečiu atveju kiekvienoje konkrečioje byloje sprenddamas konkretų ginčą. Tai, kaip teismas išaiškina teisę prieš ją pritaikydamas, tampa turiniu, kuris lemia atitinkamus teisinius padarinius. Taigi, teismas aiškina ir taiko teisę ne abstrakčiai ar hipotetiškai, bet kiekvienoje konkrečioje byloje nagrinėdamas ir sprenddamas klausimus dėl asmenų pažeistų ar ginčijamų teisių ar įstatymų saugomų interesų gynimo. Tas pats yra taikoma ir kasaciniam teismui vykdamas jam priskirtą teismų praktikos formavimo vienodinimo funkciją (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2020 m. birželio 3 d. nutartis civilinėje byloje [Nr. 3K-3-175-1075/2020](#), 32 punktas).
28. Minėta, kad šioje byloje nustatyta reikšminga faktinė aplinkybė – teismo sprendimo dėl neteisėta pripažintos statybos padarinių pašalinimo neįvykdymas – iki bylos nagrinėjimo kasacine tvarka išnyko. Kadangi statins yra nugriautas ir statybvietė sutvarkyta, tai byloje neliko ginčo objekto ir atitinkamai dalyvaujantiems asmenims – materialiojo teisinio suinteresuotumo dalyvauti ginče dėl jo nugriovimo ir skundžiamai apeliacinės instancijos teismo nutartis, kuria spęstas klausimas dėl leidimo L. T. nugriauti J. N. pastatytą I grupės nesudėtingą statinį (duomenys neskelbtini) ir sutvarkyti statybvietę, nesukelia realių teisių padarinių ir prarado teisinį aktualumą.
29. Teismo įgaliojimas aiškinti ir taikyti teisę kiekvienoje konkrečioje byloje reiskia teisės taikymą ir aiškinimą pagal byloje nustatytas faktines aplinkybes, kai toks aiškinimas lemia toje byloje konkrečius teisinius padarinius. Teisės aiškinimas ginčo objektui išnykus lentų teisės aiškinimą nesukuriant joje jokių teisių padarinių, todėl toks aiškinimas reikštų abstraktųjį teisės aiškinimą, o ne teisės aiškinimą ir taikymą kiekvienoje konkrečioje byloje (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2021 m. spalio 27 d. nutartis civilinėje byloje [Nr. 3K-3-267-1075/2021](#), 22 punktas).
30. [CPK](#) III dalies XVII skyriaus normos nereglamentuoja kasacinio proceso eigos tokiu atveju, kai nutartis, dėl kurios kasacinis skundas kasacinio teismo yra priimamas ir įrašomas į kasacinę tvarka nagrinėtinų bylų sąrašą, neturi teisinio aktualumo ir nesukelia teisių pasekmių. Vadovaujantis nuoseklią kasacinio teismo praktiką, tokiais atvejais kasacinis procesas turi būti nutraukiamas nelikus kasacijos objekto (žr. Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2021 m. gegužės 5 d. nutarties civilinėje byloje Nr. e3K-3-142-469/2021 20 punktą; 2021 m. spalio 21 d. nutarties civilinėje byloje [Nr. 3K-3-267-1075/2021](#) 23 ir 24 punktus ir juose nurodytą kasacinio teismo praktiką).
31. Šioje nutartyje išdėstytų argumentų pagrindu teisėjų kolegija konstatuoja, kad, išnykus ginčo objektui ir nebelikus kasacijos dalyko, tolesnis kasacinis procesas nutrauktinas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

32. Pagal [CPK 94](#) straipsnio 1 dalį, kai byla baigiama nepriimant teismo sprendimo dėl ginčo esmės, teismas bylinėjimosi išlaidas paskirsto atsižvelgdamas į tai, ar šalių procesinis elgesys buvo tinkamas, ir įvertindamas priežastis, dėl kurių susidarė bylinėjimosi išlaidos.
33. Prašymą priteisti bylinėjimosi išlaidų, patirtų kasaciniame teisme, atlyginimą pateikė tik suinteresuotas asmuo L. Teišerskas, tačiau nustatytu terminu ir tvarka nepateikė duomenų apie patirtas tokias išlaidas ([CPK 98](#) straipsnio 1, 2 dalys). Taigi yra pagrindas konstatuoti, jog suinteresuoti asmenys bylinėjimosi išlaidų kasaciniame teisme nepatyrė.
34. Bylą nagrinėjant kasaciniame teisme patirta 26,48 Eur išlaidų, susijusių su procesinių dokumentų įteikimu (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2022 m. balandžio 12 d. pažyma apie išlaidas, susijusias su procesinių dokumentų įteikimu). Atsižvelgiant į tai, kad kasacinio proceso nutraukimą lemia pasikeitusios faktinės aplinkybės, įvertinus ginčo pobūdį, sprendžina, jog šiuo atveju nėra pagrindo priteisti iš byloje dalyvaujančių asmenų šių išlaidų atlyginimą.

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegija, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso 5 straipsniu, 356 straipsnio 6 dalimi, 362 straipsnio 1 dalimi,

nutaria:

Kasacinį procesą dėl Vilniaus apygardos teismo 2021 m. birželio 17 d. nutarties peržiūrėjimo nutraukti.
Ši Lietuvos Aukščiausiojo Teismo nutartis yra galutinė, neskundžiama ir įsiteisėja nuo priėmimo dienos.

Teisėjai

Goda Ambrasaitė-Balynienė

Antanas Simniškis

Donatas Šernas

